

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9P/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616202223
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6616202223.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Evou Triznovou vo veci starostlivosti o maloleté deti: W. N., D.. XX.XX.XXX7, Z. N., D.. XX.XX.XXXX, G. N., D.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, deti zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, deti rodičov: G. N., D.. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Z. XXX/XX, štátny občan Slovenskej republiky a M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. G., Ž. X, štátny občan Slovenskej republiky, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

Maloleté deti: W. N., D.. XX.XX.XXXX, Z. N., D.. XX.XX.XXXX, G. N., D.. XX.XX.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matky KV. N., D.. XX.XX.XXXX.

Otec M. N., D.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého W. N., D.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, počnúc od 01.07.2015.

Otec JX. N., D.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého Z. N., D.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, počnúc od 01.07.2015.

Otec M. N., D.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletú G. N., D.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, počnúc od 01.07.2015.

Zročné výživné za obdobie od 01.07.2015 do 30.03.2016 vo výške 732,51 súd p o v o l u je otcovi zaplatiť v splátkach 30,- Eur mesačne, pričom prvú splátku zaplatí počnúc od prvého mesiaca, ktorý bude nasledovať po právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec s a z a v ä z u j e bežné výživné a splátky zročného výživného zasielať k rukám matky, vždy mesačne predom do 25. dňa toho ktorého mesiaca.

o d ô v o d n e n i e :

Matka detí podala dňa 24.02.2016 na Okresnom súde Lučenec návrh, v ktorom žiadala upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom. Uviedla, že s otcom maloletých detí sú manželia. V spoločnej domácnosti žili do júna 2015. Od manžela sa odsťahovala k priateľovi IS. N., s ktorým žije aj v súčasnom období. Manželské spolužitie s otcom detí nemieni obnoviť. Podala návrh na rozvod manželstva, avšak konanie bolo zastavené, pretože nezaplatila súdny poplatok. Z manželského spolužitia sa narodilo celkom päť detí, avšak M. a W. sú dospelí. Býva v byte, ktorý pozostáva z kuchyne, jednej izby a príslušenstva. Maloletý W. navštevuje druhý ročník Základnej školy v A., maloletý Z. je žiakom nultého ročníka tejto školy a G. navštevuje Materskú školu v A..

Otec detí vypovedal tak, že súhlasí s tým, aby boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Pravdou je, že manželka sa od neho odsťahovala v mesiaci jún 2015. Výživné počnúc od 01.07.2015 neplatí, pretože sa ocitol v ťaživej finančnej situácii. Evidovaný je na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny S. G. ako uchádzač o zamestnanie, avšak prácu si nevedel nájsť. Miestom jeho trvalého pobytu je Mesto VI. G., pretože nemá kde bývať.

Kolízny opatrovník - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec pracovisko A. prešetril pomery v domácnosti matky. Vypracoval správu, z ktorej vyplýva, že býva v byte, ktorý pozostáva z kuchyne, jednej izby a príslušenstva. Domácnosť udržiava v čistote a v poriadku. Mesačné náklady na bývanie činia 220,- Eur. Matka detí poberá rodinné prídavky na tri maloleté deti. Požiadala o priznanie dávky v hmotnej núdzi.

Dokazovanie súd vykonal výsluchom účastníkov konania, správ, ktoré vypracoval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny S. G. na č.l. 17, 18, 19, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec na č.l. 20, správy Mesta A. na č.l. 21, Mesta VI. G. na č.l. 22, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec pracovisko A. na č.l. 23, pripojeného spisu sp. zn. 9C/44/2016.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny S. G. uvádza, že otec detí je poberateľom dávky v hmotnej núdzi počnúc od 01.09.2015 doteraz.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec vypracoval správu, z ktorej vyplýva, že matka detí poberá dávku v hmotnej núdzi od 01.02.2016 vo výške 214,70 Eur a prídavok na dieťa vo výške 94,08 Eur.

Mesto A. potvrdzuje, že matka detí má evidovaný trvalý pobyt na adrese A., Z. XXX/XX. Nežije s manželom v spoločnej domácnosti.

Mesto S. G. konštatuje vo svojej správe, že manželia majú vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom. Z manželského spolužitia pochádza celkom 5 detí. W. N. a M. N. sú plnoletí.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec pracovisko A. prešetril pomery v domácnosti matky a zistil, že KV. N. sa riadne stará o výchovu maloletých detí. Kolízny opatrovník doporučil, aby deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 3 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

Podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Rodičia majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením.

Podľa § 30 ods. 3 Zákona o rodine rodičia majú právo použiť pri výchove dieťaťa primerané výchovné prostriedky tak, aby nebolo ohrozené zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývoj dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrenie neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 76 ods. 2 Zákona o rodine proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 77 ods. 2 Zákona o rodine práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti. Matka sa od otca detí odsťahovala v júny 2015 a od toho času žijú oddelene. Výchovu maloletého W., Z., G. zabezpečuje matka sama. Zo správy o prešetrení pomerov, ktorú vypracoval kolízny opatrovník, bolo preukázané, že matka sa o deti riadne stará. Domácnosť udržiava v čistote a v poriadku. W. a Z. navštevujú základnú školu. Maloletá G. je umiestnená v materskej škole. Navyiac otec detí nemá vytvorené materiálne podmienky pre výchovu W., Z. a G.. Vypovedal tak, že žije ako bezdomovec. O výchovu detí by sa teda starať nemohol. Súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky.

Zároveň súd rozhodol o povinnosti otca platiť výživné. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Povinnosťou otca detí je teda platiť výživné v minimálnom rozsahu, aj keď sám nepracuje a poberá len dávky v hmotnej núdzi. Počiatok vyživovacej povinnosti súd určil dňom 01.07.2015, pretože od tohto dátumu si vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom neplní, ktorá skutočnosť bola preukázaná z výpovede matky, ale aj z výpovede otca na pojednávaní. Zameškané výživné pre maloleté dieťa možno úspešne požadovať najviac za obdobie troch rokov späť odo dňa začatia súdneho konania. Pretože otec detí si neplní vyživovaciu povinnosť od 01.07.2015, povinný je zameškané výživné za toto obdobie zaplatiť. Zročné výživné za obdobie od 01.07.2015 do 31.03.2016 bolo vyčíslené sumou 732,51 Eur na všetky tri deti (27,13 Eur minimálne výživné x 9 mesiacov = 214,17 Eur x 3 = 732,51 Eur). Pretože z výpovede otca, zo správy Mesta S. Krtíš, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš bolo preukázané, že jeho sociálna situácia je ťaživá. Zročné výživné za obdobie vymedzené vo výrokovvej časti rozsudku súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach 30,- Eur mesačne. Zároveň súd rozhodol o spôsobe platenia bežného výživného.

O trovách konania súd nerozhodoval podľa § 146 ods. 1 písmeno a) Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.